

Nr 146.

Av herr **Rosén m. fl.**, om ökat anslag till byggande av enskilda utfartsvägar.

Till byggande av enskilda utfartsvägar för budgetåret 1932/1933 begär Kungl. Maj:t i sjätte huvudtiteln, punkt 14, ett anslag av 500,000 kronor.

Behovet av sådana vägar i de fyra nordligaste länen framgår av följande avrundade siffror, utvisande den beräknade kostnaden, hämtade ur väg- och vattenbyggnadsstyrelsens anslagsäskande:

Norrbottens län	2,550,000 kronor	
Västerbottens län	3,600,000	»
Jämtlands län	660,000	»
Västernorrlands än	1,000,000	»

eller tillsammans 7,810,000 kronor. Statsbidraget till dessa vägar torde få anses uppgå till inemot 3 miljoner kronor. Men vägbehovet är vida större än dessa siffror utvisa, ty ett mycket betydande antal undersökningar av nya vägar pågå.

Ur statens synpunkt kan intet väganslag vara fördelaktigare än det nu ifrågavarande, när det gäller att tillgodose vägbehovet. Även landstingen bidra, och det sammanlagda anslaget av stat och landsting får ej överstiga 50 procent av beräknade kostnaden. På de enskilda intressenterna lägges alltså minst halva bördan. Med jämförelsevis små anslag kan alltså många mil vägar byggas. Dessa vägar framkalla nya odlingar och nya försörjningsmöjligheter. Så länge vägar saknas, är befolkningens ställning bekymmersam även i goda tider, men ännu värre bli förhållandena i tider som dessa. Statsmakterna hava på olika sätt bistått de jordbrukare, som i allmänhet njuta förmånen av att äga goda kommunikationer. Klagomål över bristande vägförbindelser hava åtminstone ej försports. Men de jordbrukare, som sakna vägar, hava ej fått någon fördel av jordbrukshjälpen. För dem skulle den bästa hjälpen vara att få bidrag till utfartsvägar, även om byggandet av dessa för dem innebär en avsevärd belastning, som ej drabbar andra, mera centralt boende.

Det stora behovet av utfartsvägar måste enligt vår mening tillgodoses snabbare än nu utgående anslag medgiver. En ökning synes därför vara ofrånkomlig.

Vi hemställa, med åberopande av departementschefens uttalande att syftet med ifrågavarande anslag måste betecknas som alldeles särskilt behjärtansvärt,

att riksdagen måtte besluta att till byggande av enskilda utfartsvägar för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra reservationsanslag av 1,000,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1932.

Gustav Rosén.

Karl A. Johanson.

Evert Jonsson.
